

alla detaljer, dvs. som i god tid har gjort nödvändiga investeringar när det gäller forskning, utbildning, skapande av normer, nya tjänster osv. Det skulle kunna leda till förändringar av det ekonomiska och vetenskapliga styrkeförhållandet på global nivå. Det är en utmaning som EU måste anta.

3.5.3 Sakernas Internet innebär slutligen en sammanslagning av den fysiska och digitala världen, verkligheten och det virtuella. Intelligent objekt (smart objects) tränger sig automatiskt in på de allestädes närvarande nätverken (ubiquitous network) och de kommer att inta en större plats än i Web 2.0,

som bygger på deltagande och humana värden och som kommer att försvinna i ett växande nätverk.

3.5.4 Det nya nätverket innebär förvaltningsproblem, till följd av dess dimension och dess nya innehåll, dess namngivningskrav som omfattar hundratals miljarder namn, samt universella normer som ska tillämpas. För närvarande är RFID föremål för privata normer och handelsrelationer med EPC Global, men är det hållbart vid en full utveckling av framtidens Internet?

Bryssel, den 18 september 2008.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Dimitris DIMITRIADIS

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ”Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om kreativt innehåll på internet inom den inre marknaden”

KOM(2007) 836 slutlig

(2009/C 77/16)

Den 3 januari 2008 beslutade kommissionen att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

”Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om kreativt innehåll på internet inom den inre marknaden”.

Facksektionen för transporter, energi, infrastruktur och informationssamhället, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 16 juli 2008. Föredragande var **Daniel Retureau**.

Vid sin 447:e plenarsession den 17–18 september 2008 (sammanträdet den 18 september) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 115 röster för, 1 röst emot och 5 nedlagda röster.

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Konsumenternas rättigheter

1.1.1 EESK förespråkar ett starkt konsumentskydd, och ser därför fram emot utarbetandet av en konsument- och användarguide till informationssamhällets olika tjänster.

1.1.2 Enligt EESK bör denna guide behandla åtminstone följande punkter:

- nätet måste vara neutralt för att förbättra konsumenternas valmöjligheter,
- kravet på ett adekvat skydd av personuppgifter och en hög säkerhetsnivå i den digitala miljön,
- främjande av frivilliga regler och förtroendemärkning i den elektroniska handeln,

— hävdande av konsumenternas rättigheter i den digitala miljön, särskilt när det gäller accessrätt, samhällsomfattande tjänster och skydd mot otillbörliga affärsmetoder,

— införande av kvalitetskrav för internetjänster,

— utformning av ett lättförståeligt europeiskt online-formulär för att anmäla bedrägeri,

— ett online-system för att lösa tvister utanför domstol.

1.2 Driftskompatibilitet

1.2.1 EESK framhåller att driftskompatibilitet utgör en central ekonomisk faktor, och konstaterar att öppna standarder har en avgörande betydelse för att uppnå bättre driftskompatibilitet och ökad säkerhet och tillförlitlighet.

1.2.2 Den bristfälliga driftskompatibiliteten begränsar EU-medborgarnas tillgång till teknisk utrustning, tjänster och innehåll, tvingar dem att betala högre priser för utrustning och begränsar samtidigt valet av utrustning och tvingar dem att använda nätportar eftersom vissa aktörer utnyttjar de onödiga tekniska skillnaderna för att skaffa sig monopolställning på marknaden.

1.2.3 DRM-lösningar ⁽¹⁾ som är kompatibla i hela Europa är enligt EESK endast skenbart en god idé som skapar fler problem än den löser, och som skulle förhindra vissa upphovsmän från att sprida sina verk på internet. Innehållsmarknaden är dessutom global, vilket framgår av zonindelningen, som begränsar användarnas frihet.

1.3 Kommittén anser att den mer eller mindre anarkistiska beskattningen av alla typer av digitala media eller minnesmedia leder till stora skillnader mellan medlemsstaterna och till en kraftig snedvridning av marknaden.

1.4 De straffrättsliga åtgärderna och undantagsförfarandena i lagförslaget "Olivennes" i Frankrike går betydligt längre än WTO:s krav i Marrakech-avtalet från 1994. Som EG-domstolen har slagit fast i Pro Musicae-målet ska man vid valet av metoder för att värna om upphovsrätten respektera proportionalitetsprincipen, och det ska finnas en tillfredsställande balans mellan rättigheter och friheter och de intressen som berörs.

1.5 EESK ser därför fram mot kommissionens planerade rekommendation om kreativt innehåll på internet och möjligheten att yttra sig specifikt om transparens (märkning) och nya former av fastställande av digitala rättigheter på europeisk nivå, främjande av innovativa licensieringssystem för spridning av kreativt innehåll på internet samt effektiva sätt att stoppa illegal kopiering för kommersiellt ändamål och alla andra former av kränkning av upphovsrätten.

2. Kommissionens förslag

2.1 Kommissionens meddelande rör i första hand följande mål och frågeställningar:

- reglering och harmonisering av kreativt innehåll på nätet,
- upphovsrätt och relaterade europeiska rättigheter. Gränsöverskridande licensiering. Bättre skydd för rättigheter som rör litterär och konstnärlig äganderätt,
- driftskompatibla europeiska DRM-system som är adekvata för relevanta media, särskilt när det gäller innehåll på internet,
- säker kommunikation och säkra betalningar, kamp mot piratkopiering och bedrägeri för att öka förtroendet för den digitala ekonomin och möjliggöra fler tjänster på internet,

⁽¹⁾ Digital Rights Management ("hantering av digitala rättigheter", ett "politiskt korrekt" uttryck som betecknar programbaserade eller tekniska metoder för att förhindra kopiering).

- det största problemet i framtiden kommer tveklöst att gälla privat kopiering, som är föremål för livliga diskussioner i hela Europa. Lagstiftningen i EU:s olika medlemsstater är långtifrån harmoniserad på detta område.

2.2 Enligt kommissionens arbetsdokument (41 sidor), som läggs fram separat från meddelandet och enbart på engelska ⁽²⁾, bör EU:s åtgärder – med hänsyn till online-kommunikationens gränsöverskridande karaktär och de nya företagsmodeller som den nya tekniken kräver – syfta till att främja och snabbt sprida dessa nya företagsmodeller för att på internet skapa och distribuera innehåll och kunskap. "Kreativt innehåll som distribueras på nätet" är innehåll och tjänster på internet såsom audiovisuella media (film, TV, musik och radio), spel, publikationer, utbildningsrelaterad information liksom innehåll som skapas av användarna (sociala nätverk, bloggar etc.).

2.3 Huvudmålet är att skapa ett gemensamt europeiskt informationsområde, ett mål som ställdes upp redan i i2010 ⁽³⁾. De problem som beskrivs i dokumentet finns kvar eftersom teknikplattformarna har blivit diversifierade och fler till antalet.

2.4 En fråga som ständigt återkommer när det gäller förtroendet för den digitala ekonomin är driftskompatibiliteten mellan hårdvara, tjänster och plattformar. Vissa anser att kriminaliseringen av fildelning "peer to peer" (P2P) eller Bit Torrent-fildelning och drakoniska åtgärder för att skydda immaterialrätter inte främjar ett förtroendefullt klimat. Det gäller inte minst som den explosiva utvecklingen av användarskapat innehåll, som ger en ny dimension åt den roll som spelas av dessa användare i den digitala ekonomin, har gett upphov till ett antal politiska utmaningar på olika områden, som bland annat rör förtroende och säkerhet.

2.5 Användningen av DRM-system kritiserats starkt av konsumentorganisationerna, som anser att de strider mot de viktigaste konsumenträttigheterna. De innebär också en risk för dataskyddet och är svåra att hantera för användarna. Vissa företrädare för industrin försvarar dem dock och hävdar att problemen med driftskompatibilitet beror på hårdvarutillverkarna och programutvecklarna.

2.6 På världsmarknaden konfronteras de nationella marknadsaktörerna med en mängd olika språk och begränsningar på vissa marknader samt skiftande nationella licensieringsregler. Internettjänsteföretagen (ISP – Internet Service Providers) stöder gränsöverskridande licenser och regler medan andra delar av industrin snarare är negativt inställda. Nationella licenser skulle ge upphovsmännen högre intäkter, men många organisationer som förvaltar upphovsmannarättigheter är verksamma i flera länder. Dessutom vill musikorganisationerna och mobiloperatörerna att det ska bli enklare att få ersättning för rättigheterna.

⁽²⁾ KOM(2007) 836 slutlig, Bryssel, 3.1.2008 SEC(2007) 1710, kommissionens arbetsdokument.

⁽³⁾ "i2010 – Det europeiska informationsområdet för tillväxt och sysselsättning" (KOM(2005) 229 slutlig).

2.7 Internettjänsteföretagen kritiserar också de många olika systemen för insamling av ersättning vid privat kopiering, som har blivit alltmer tungrodda och komplexa, och ifrågasätter deras värde jämfört med DRM.

2.8 Det bristande utbudet av innehåll för spridning via internet, uppsplittringen av marknaden och de många olika kontrakten för olika former av användning begränsar möjligheten att snabbt erbjuda digitala verk online och utgör en allvarlig hämsko för utvecklingen av tjänster.

2.9 Kommissionens dokument avspeglar resultaten av de båda samråden och visar på de många skiftande synpunkterna bland de berörda intressegrupperna. Kommissionen vill dock gå vidare med de (kontroversiella) gränsöverskridande licensieringarna och en europeisk upphovsrätt och framför allt öka användningen av driftskompatibla DRM-system så att det kan skapas en verklig europeisk marknad som värnar om den kulturella mångfalden.

2.10 Målet är att den europeiska innehållsmarknaden (musik, film, spel osv.) ska fyrdubblas från år 2005 till 2010, dvs. från 1,8 till 8,3 miljarder euro i intäkter.

3. Kommentarer

3.1 Kommittén är fullt medveten om att internet gör det möjligt att digitalt skaffa sig eller distribuera varor och tjänster på olika sätt som kränker de immateriella rättigheter som innehålls av upphovsmännen och personer som sprider kreativt innehåll på internet. Det förekommer också kränkningar av privatlivet och nya former av bedrägerier mot företag och enskilda.

3.2 De verk som oftast läggs ut på nätet är modern musik och i allt större utsträckning audiovisuella verk samt alla typer av program. Fenomenet har fått mycket stor utbredning under en tidsperiod då distributörerna inte har föreslagit någon affärsmodell som tar hänsyn till de nya möjligheterna att kränka immateriella rättigheter. Det skulle också ha behövts en utbildningssatsning med inriktning på ungdomars internetanvändning, men ingen institution har tagit initiativ till det och situationen är fortfarande mycket otillfredsställande.

3.3 De första reaktionerna har ibland varit extrema men också, om än inte lika ofta, avvaktande. Distributörerna har i allmänhet infört system för kopieringsskydd (s.k. DRM-system), krav på ekonomisk ersättning till rättsinnehavare och ytterst avskräckande straffrättsliga åtgärder. De är dock i praktiken ogenomförbara på grund av bedrägeriets omfattning, bortsett från piratkopiering i stor skala som huvudsakligen härrör från Östeuropa och Asien. Ett fåtal personer har gripits för att tjäna som avskräckande exempel, även om det inte går att bedöma åtgärdernas avskräckande inverkan så länge det inte finns oberoende undersökningar och realistiska uppgifter om vilka summor som går förlorade till följd av piratkopieringen.

3.4 Kommittén känner dock en viss förvåning över kommissionens förslag om att inrätta "europeiska" driftskompatibla DRM-system för innehåll på internet. När det gäller musik är miljontals titlar redan i dag tillgängliga på kommersiella webbplatser utan DRM-system. Tendensen är att DRM gradvis håller på att försvinna. Distributionsföretagen håller på att utforma

olika distributionssystem för denna innehållskategori, inklusive möjlighet till direkt uppspelning utan nerladdning och särskilda abonnemang som gör det möjligt att ladda ner ett visst antal verk, gratis innehåll mot "obligatorisk" reklam etc.

3.5 Fysisk skyddsteknik för mobila medier, och t.o.m. terminaler, ses numera snarare som ett hinder för "rättvis användning" än som ett effektivt skydd mot piratkopiering. Den kan också leda till vertikal integration (webbplatser, ägarkodning med större eller mindre kvalitetsförlust, systemspecifika spelare: Apple-distributionsystemet med AAC-kodning och iPod- eller iPhone-spelare), som innebär ett konkurrenshämmande system. Ett ofta använt skydd, i synnerhet i fråga om programvaror, spel och vissa on line-publikationer, grundar sig på en digital åtkomstnyckel som skickas till köparen efter att denne har betalat för en enhet eller för ett visstidsabonnemang. Detta system är relativt effektivt och har redan fått stor spridning.

3.6 Kommittén anser att integrerade och kompatibla digitala DRM-system i praktiken är föråldrade. Det vore utan tvekan bättre att noga följa utvecklingen inom de olika marknadssektorerna för innehåll på internet, som förefaller att gå mot ett skydd av upphovsrätten och närstående rättigheter, bland annat på basis av lämpliga uppförandekoder och realistiska företagsmodeller (*), istället för att försöka kontrollera en snabbt skiftande övergående situation genom ett EU-initiativ.

3.7 Vad gäller upphovsrätten och närstående rättigheter utgör existerande internationella avtal och överenskommelser en rättslig grund som i princip är gemensam för medlemsstaterna och vid förbindelser med tredjeländ. I praktiken förekommer det, trots gemenskapslagstiftningen, dock skillnader. Förslaget om en "europeisk upphovsrätt" för inre marknaden skulle medföra ett automatiskt skydd i alla medlemsstater så fort denna rätt har godkänts i en av medlemsstaterna, och detta skulle också garantera ett enhetligt skydd.

3.8 I internets och kunskapssamhällets tidsålder är det nödvändigt att nå en verklig balans mellan allmänintresset och privata intressen. Upphovsmännen och distributörerna bör få rättvis ersättning. Läsarna eller lyssnarna och användarna bör kunna utnyttja innehåll som de lagligen förvärvat på ett rimligt sätt, både privat, på bibliotek och i undervisning på olika nivåer i utbildningsinstitutioner.

3.9 Man måste konstatera att det i många länder finns en sträng strafflagstiftning, som skyddar upphovsrätten och föreskriver orimliga sanktioner mot privatpersoner som inte använder den i kommersiellt syfte, eftersom den privata nyttjande- och kopieringsrätten har begränsats. De polismetoder som internetleverantörer utsätts för kan kanske visa sig nyttiga i kampen mot terrorism men förefaller oproportionerliga och potentiellt kränkande av rätten till ett privatliv i en rättslig ram

(*) Försäljning av musik på internet till samma priser som vid försäljning av CD-skivor i butikerna ger distributörerna en orimlig vinst och uppmuntrar inte forskning om realistiska modeller som beaktar de verkliga självkostnadspriserna och en rimlig ekonomisk vinst.

som ensidigt gynnar distributörerna. Det är möjligt att denna typ av lagstiftning till sist kommer att tas upp till behandling i Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter i Strasbourg, som vakar över rätten till privatlivet. EG-domstolen i Luxemburg åberopar för sin del respekten för proportionalitetsprincipen och strävan efter jämvikt mellan olika berörda rättigheter (domen "Pro Musicae").

3.10 Dessutom uppbär vissa länder, ofta desamma, skatt på alla former av digitala medier, eftersom de anser att dessa är verktyg för piratkopiering oberoende av vad de egentligen är avsedda för. Även om denna skatt ofta betecknas som "skatt på privata kopior" genererar den i själva verket stora intäkter, som ibland fördelas på ett allt annat än öppet sätt. Denna inställning, som innebär att man likställer all privatkopiering och "rättsvis användning" med en kränkning av upphovsrätten och närstående rättigheter, är helt oacceptabel för ärliga användare av IKT, det vill säga det stora flertalet, och för företag som använder dem för annat än kopiering av musik eller spel. Sådana skatter bör åtminstone vara måttliga och stå i proportion till de faktiska kostnaderna för lagring på digitala enheter (t.ex. en procentsats av försäljningspriset dividerad med mediets totala kapacitet i gigabyte). För närvarande förekommer det stora skillnader mellan olika medier.

3.11 Olika intressenters rättigheter bör respekteras, men detta bör ske med beaktande av gällande direktiv och i enlighet med proportionalitetsprincipen, såsom EG-domstolen uttryckligen anger i sin dom "Pro Musicae" ⁽⁵⁾.

4. Kompletterande kommentarer från EESK

4.1 Kommittén stöder ståndpunkten att driftskompatibilitet, som är nödvändig för den fria konkurrensen, endast kan uppnås om konsumenterna kan få tillgång till verken via det medium

⁽⁵⁾ Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 januari 2008. I mål C-275/06, angående en begäran om förhandsavgörande.

... meddelar domstolen (stora avdelningen) följande:

"Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktiv om elektronisk handel), Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation), innebär inte att medlemsstaterna är skyldiga att, i ett fall som det som här är i fråga, föreskriva en skyldighet att lämna ut personuppgifter i ett tvistemål, i syfte att skapa ett effektivt skydd för upphovsrätten. Gemenskapsrätten innebär emellertid ett krav på att dessa medlemsstater, när de införlivar dessa direktiv med nationell rätt, skall utgå ifrån en tolkning av direktiven som gör det möjligt att uppnå en korrekt balans mellan de olika grundläggande rättigheter som åtnjuter skydd enligt gemenskapens rättsordning. Vid genomförandet av införlivandeåtgärderna beträffande dessa direktiv, ankommer det på medlemsstaternas myndigheter och domstolar att inte bara tolka sin nationella rätt på ett sätt som står i överensstämmelse med dessa direktiv utan även att se till att de inte grundar sig på en tolkning av dem som skulle stå i strid med dessa grundläggande rättigheter eller med andra allmänna principer för gemenskapsrätten, såsom proportionalitetsprincipen."

som de själva valt. Enda lösningen på detta är att på verken tillämpa en öppen kodning som är tillgänglig för alla. Alla DRM-system gör det emellertid omöjligt att få tillgång till ett verk via medier, hårdvaror och mjukvaror som inte uttryckligen har auktoriserats av rättighetsinnehavaren. DRM-systemen bygger per definition på hemliga och slutna format, vars tekniska specifikationer inte är tillgängliga för allmänheten. System som inte har auktoriserats eller certifierats av rättighetsinnehavaren är följaktligen uteslutna från all form av konkurrens. I dag finns det inte ett enda DRM-system som bygger på öppna standarder. Denna lösning skulle förutsätta att komplexa system med korslicensiering inrättas, och vissa innehållsskapare skulle kunna komma att uteslutas från marknaden t.ex. på grund av att de inte använder DRM. En hel sektor av det digitala skapandet, omfattande vetenskapliga institutioner och forskningscentrum, universitet, öppen programvara och innehåll som skapats med alternativa licenser, skulle kunna uteslutas från en marknad som endast tillåter kommersiellt innehåll. Detta förefaller oförenligt med informations- och kunskapsamhället, där EU vill vara en föregångare.

4.2 Inget av dessa alternativ är tillfredsställande, t.ex. när det gäller import av verk och innehåll från tredjeländer till EU samt export till länder utanför EU. Europeisk DRM-programvara bör följaktligen även vara kompatibel med programvaran på marknaderna utanför EU, som ofta är mycket mer aktiva på det audiovisuella området. DRM öppnar dörrarna för konkurrens-hämmande attityder och för försök till vertikal integration i multimediasektorn. Apples iTunes, med DRM-teknik och ägar-kodning som i praktiken tvingar användaren att använda en iPod- eller iPhone-spelare, är ett exempel på detta problem.

4.3 Om man endast ger tillgång till API (*Application Programming Interface*) för en DRM-mjukvara, och inte hela källkoden, vilket skulle kunna vara en stor frestelse för vissa internetleverantörer, löper man alltid risk att omöjliggöra en verklig driftskompatibilitet.

4.4 Pirattillverkarna lyckas mycket snabbt kringgå eller reproducera alla former av skyddssystem, till den grad att innehållsleverantörerna inte längre har förtroende för DRM-systemen och i stället söker efter nya kommersiella distributionsformer, såsom abonnemang med fast pris, fri uppspelning men nerladdning av verk mot betalning, inkludering av reklam osv. Man borde ha förtroende för marknaden i stället för att stifva lagar i all hast och under stor förvirring, såsom är fallet i Frankrike där den ena lagen följer på den andra och ger upphov till motstridig rättspraxis. Trycket från "de storas" lobbyverksamhet (fem stora bolag dominerar musikindustrin medan sex eller sju dominerar den audiovisuella sektorn) har hittills varit av avgörande betydelse när vissa länder har beslutat att överge rätten till privatkopiering och att kriminalisera fildelning mellan privatpersoner. Det senaste lagförslaget i Frankrike fortsätter in i denna återvändsgränd av överdrivet repressiva bestämmelser.

4.5 Som EESK har konstaterat i sina tidigare yttranden bör straffrätten endast tillämpas på varumärkesförfalskning för kommersiella ändamål (produktion och distribution, ibland av kriminella organisationer). I vissa medlemsstater är det mycket lätt att till och med på den öppna marknaden köpa piratkopior av programvaror, musikinspelningar och videomaterial. Det

finns visserligen en europeisk produktion av piratkopior, men merparten av kopiorna kommer från Asien. Det är denna omfattande piratkopiering för kommersiella ändamål som man i första hand bör rikta in sig på och straffa, samtidigt som polis-samarbetet och det rättsliga samarbetet bör utvecklas i syfte att upplösa de internationella kriminella nätverken.

4.6 Mot bakgrund av fildelningen, framför allt bland ungdomar, måste man först och främst förbättra informationen om nödvändigheten av att upphovsmän och producenter erhåller en rimlig betalning för sitt arbete (särskilt upphovsmännen, som ofta får en mycket liten andel av inkomsterna), samtidigt som medborgarna måste göras medvetna om detta faktum.

4.7 All fildelning i stor skala berör inte nödvändigtvis upphovsrättsskyddat material. Det kan röra sig om utbyte och publicering av material av varierande innehåll som är gratis (resultat av vetenskapliga experiment och arbeten, licensierade verk som fritt kan kopieras och distribueras).

4.8 Enligt det lagförslag som nu behandlas i Frankrike ska emellertid hela internet bevakas och internetanvändarnas personuppgifter bevaras under lång tid. Dessa uppgifter ska vara tillgängliga för de stora skivbolagens representanter. Om ett sådant system verkligen införs, bör uppgifterna emellertid endast vara tillgängliga för myndigheterna sedan de erhållit ett domstolsbeslut.

4.9 Rätten till privat kopiering kommer att bli ett undantag som underkastas stränga restriktioner inom ramen för de "kontrakt" som innehållsleverantörerna ska utarbeta på ett svårbegripligt språk som är oförenligt med de impulsiva och modebetonade köp som är så vanliga bland konsumenterna.

4.10 I praktiken blir det bara professionella upphovsmän och distributörer som tjänar på ett sådant överdrivet lagskydd, medan det däremot inte finns något speciellt skydd för enskilda innehållsleverantörer, okända artister och personer som använder alternativa licenser (det finns ett femtiotal varianter, bl.a. GPL, LGPL, och "Creative Commons"-licensen), trots att dessa licenser omfattas av upphovsrätten och inte alltid är gratis. De blir tvungna att vända sig till domstol med en anmälan om piratkopiering, vilket skapar en avsevärd ojämlikhet inför lagen mellan de stora, multinationella distributörerna å ena sidan och små företag och privatpersoner å den andra.

4.11 Kommittén anser att den grundläggande principen för lagstiftningen bör vara att skydda konsumenter som handlar i god tro och att ge upphovsmännen en rimlig ersättning för deras arbete.

4.12 De restriktiva bestämmelserna när det gäller användningen av en lagligt förvärvad licens och tillgången till personuppgifter för de stora skivbolagens representanter strider mot de mål som eftersträvas, eftersom de "kommersiella" piraterna kan övervinna alla tekniska hinder och dölja sina spår på nätet. Endast internetanvändare som sysslar med laglig eller olaglig fildelning utan kommersiellt syfte kommer att kunna kontrol-

leras. En hel del av denna fildelning är obestridligen olaglig och måste bekämpas på sätt som lämpar sig för ett sådant massfenomen. Enstaka domar för att statuera exempel och publicitet för att avskräcka vissa internetanvändare är inte tillräckligt för att lösa problemet, eftersom risken att ertappas statistiskt sett är oerhört liten och inte kommer att oroa exempelvis ungdomar som inte är medvetna om den skada de åsamkar sina favoritartister.

4.13 Det faktum att internettjänsteföretagen lagrar alla internetanvändares personuppgifter under lång tid utgör ett allvarligt intrång i användarnas privatliv. Är denna lagring verkligen absolut nödvändig för att värna om upphovsrätten och närbesläktade rättigheter, eller är den i själva verket oproportionerlig med avseende på målet? Är dessa rättigheter så absoluta att de kan rättfärdiga ett permanent intrång i alla internetanvändares privatliv?

4.14 Dessa lagrade uppgifter kan eventuellt komma till användning i kampen mot terrorismen, men under alla omständigheter måste internetanvändarna ha lagliga garantier för sekretess när det gäller deras internetanslutningar. Dessa garantier kan dock upphävas med hänvisning till allmänintresset av en offentlig myndighet med fullmakt att göra detta och i ett specifikt syfte noggrant angivet i ett domstolsbeslut.

4.15 I informations- och analys syfte kan viss användning av dessa uppgifter tillåtas på vissa villkor, i synnerhet kravet på anonymitet. Däremot bör man förbjuda samkörning av personregister, insamling av personuppgifter i profilerings syfte i avsikt att göra reklamen effektivare, samt lagring och samkörning av dessa uppgifter med en förteckning över nyckelord som används i sökmaskiner och andra vanliga metoder vilka framför allt gynnar de största skivbolagen och andra storföretag, eftersom de utgör ett intrång i medborgarnas privatliv.

4.16 I många länder är alla fasta eller rörliga medier för data-lagring belagda med skatt som uteslutande kommer rättsinnehavarna till godo (särskilt när det gäller de audiovisuella rättigheterna), även i fråga om medier som inte är avsedda för detta ändamål. I ett sådant avgiftssystem betraktas varje enskild användare av digitala media som en potentiell pirat. Vissa användarkategorier, särskilt företag, bör befrias från dessa avgifter. Däremot skulle det kunna fastställas en relativt låg avgift för bredbandsleverantörer, som har utvecklat sitt nät i medvetenheten om att de i vissa fall kan utnyttjas illegalt. Denna avgift skulle kunna kopplas till trafikvolymen bland de privata användarna i syfte att bidra till royaltynkomsterna och till att främja ett nytt innehåll. Bortsett från kostnaderna för insamling och omfördelning bör staten varken helt eller delvis inkassera dessa avgifter.

4.17 Det sätt på vilket rättigheterna förvaltas i de skandinaviska länderna, särskilt i Sverige, bör utgöra en förebild i motsats till de otaliga franska lagarna och lagförslagen som är obalanserade och föga övertygande när det gäller stödet till unga artister och små och medelstora företag.

4.18 Efter en rimlig period då de exklusiva rättigheterna garanteras skulle man kunna införa ett globalt system, i likhet med svensk praxis.

4.19 Vid behandlingen av förslaget till direktiv om skydd av "immateriella rättigheter" (industriell äganderätt, litterär och konstnärlig äganderätt, samt andra besläktade eller tillfälliga rättigheter som erkänns och skyddas av EU) efterlyste kommittén en fast och väl avvägd strategi vid bekämpandet av piratkopiering för kommersiella ändamål.

4.20 WTO har å sin sida i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPS) varnat för eventuellt missbruk från rättighetshavarnas sida som skulle kunna begränsa konkurrensen eller strida mot allmänintresset.

4.21 "Mål: Skyddet av och respekten för immaterialrätter bör bidra till att främja teknisk innovation, tekniköverföring och teknikspridning till ömsesidig fördel för upphovsmän till och användare av de tekniska kunskaperna samt till förmån för den

sociala och ekonomiska välfärden. En jämvikt mellan rättigheter och skyldigheter bör säkerställas."

4.22 Principer: ... 2. "Åtgärder kan behöva vidtas för att undvika att de som innehar rättigheterna missbrukar det immaterialrättsliga skyddet och att sådana metoder används som på ett orimligt sätt hämmar handeln eller den internationella tekniköverföringen. Dessa åtgärder måste dock vara förenliga med bestämmelserna i detta avtal."

4.23 Ovanstående citat i kommitténs yttrande från den 29 oktober 2003 ⁽⁶⁾ "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder och förfaranden för skydd av immaterialrätter" överensstämmer med målen för TRIPS-avtalet (artikel 7) och principerna bakom dem (artikel 8, andra stycket), och bör finnas med i skälen till direktivet eftersom eventuella straffrättsliga påföljder inte kan särskiljas helt från den materiella rätten och eftersom man inte kan avstå från att beakta risken för att innehavarna av det immaterialrättsliga skyddet missbrukar sina rättigheter ⁽⁷⁾.

Bryssel, den 18 september 2008.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Dimitris DIMITRIADIS

⁽⁶⁾ EUT C 32, 5.2.2004, s. 15.

⁽⁷⁾ Del III i TRIPS-avtalet, som utgör bilaga 1 C i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), och som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994 och godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EUT L 336, s. 1) har rubriken "Säkerställande av skydd för immaterialrätter". I artikel 41, avsnitt 1, som återfinns i denna del anges att: "Medlemmarna skall i sina respektive rättsordningar införa i denna del angivna förfaranden för att göra det möjligt att vidtaga effektiva åtgärder mot alla former av intrång i av detta avtal omfattade immaterialrätter, inbegripet ändamålsenliga förfaranden för att förebygga intrång samt sanktionsmöjligheter som avskräcker från vidare intrång. Dessa förfaranden skall tillämpas på sätt som är ägnat att dels undvika uppkomsten av handelshinder, dels säkerställa att de inte missbrukas".